

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/13/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200722
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Zavadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200722.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky J. proti odporkyni Sociálnej poisťovni v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o zvýšenie invalidného dôchodku, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 6. novembra 2012, č. k. 3Sd/66/2012-17, v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 6. novembra 2012, č. k. 3Sd/66/2012-17 v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, p o t v r d z u j e .
Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Rozsudkom zo 6. novembra 2012, č. k. 3Sd/66/2012-17, Krajský súd v Prešove potvrdil rozhodnutie z 10. augusta 2012 číslo XXX XXX XXXX, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) priznala navrhovateľke invalidný dôchodok v sume 110,80 € mesačne s účinnosťou od 26. júna 2012.

Krajský súd uvedeným rozsudkom potvrdil aj rozhodnutie z 19. októbra 2012 číslo XXX XXX XXXX, ktorým odporkyňa podľa § 73, §112 ods. 4 a § 82 zákona o sociálnom poistení zvýšila navrhovateľke invalidný dôchodok na sumu 146,50 € mesačne s účinnosťou od 3. októbra 2012. Súčasne zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 10,20 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP. Navrhovateľka bola v spore úspešná, lebo došlo k zmene miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto jej súd priznal náhradu trov konania, ktorá pozostáva z náhrady cestovného autobusom z Kišoviec do Popradu (jedna cesta 0,70 €), z Popradu do Prešova (jedna cesta 4,40 €), teda spolu 5,10 € x 2 = 10,20 €. Trovy konania uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľke v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa trov konania podala odvolanie odporkyňa. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 6. novembra 2012, č. k. 3Sd/66/2012-17 v časti, v ktorej jej bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľke zmenil

tak, že odporkyňa nie je povinná zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania. Podľa názoru odporkyne krajský súd náhradu trov konania navrhovateľke priznal z dôvodu, že mala v konaní úspech (lebo došlo k zmene miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť). Uviedla, že krajský súd rozhodnutie z 10. augusta 2012 číslo XXX XXX XXXX v spojení s rozhodnutím z 19. októbra 2012 číslo XXX XXX XXXX potvrdil, lebo odporkyňa postupovala v súlade so zákonom. Namietala, že jej rozhodnutia krajský súd potvrdil, preto navrhovateľka nemala v konaní úspech a nie je preto zákonný dôvod, aby jej bola odporkyňa povinná nahradiť trovy konania.

Navrhovateľka sa na odvolanie odporkyne písomne nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2, § 246c OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu podaného odvolania spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania je potrebné potvrdiť.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľka podala opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne z 10. augusta 2012 číslo XXX XXX XXXX, ktorým jej bol podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona o sociálnom poistení priznaný invalidný dôchodok v sume 110,80 € mesačne od 26. júna 2012 na podklade posudku MUDr. D. posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky so sídlom v Poprade ktorá 26. júna 2012 po vyšetrení navrhovateľky a posúdení a zhodnotení všetkých navrhovateľkou predložených lekárskejších správ určila mieru poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť 45 % (kap. V. pol. 2 písm. a/ prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení), pri určení rozhodujúceho zdravotného postihnutia, za ktoré označila schizoafektívnu poruchu. Už v opravnom prostriedku navrhovateľka poukázala na svoj nepriaznivý zdravotný stav, ktorý jej nedovoľuje zaradiť sa do riadneho pracovného pomeru a vystaviť sa v ňom stresovým situáciám. Na základe podaného opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľky opätovne posúdila 20. septembra 2012 posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočky v Poprade a 3. októbra 2012 MUDr. H. posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Poprade spolu s MUDr. L. prísediacom odbornou lekárkou z odboru psychiatria. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie určili aj oni schizoafektívnu poruchu, depresívny typ v ťažkej forme s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 % (kap. V. pol. 2 písm. b/ prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení).

Odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľke bol na základe žiadosti o priznanie invalidného dôchodku priznaný invalidný dôchodok, zodpovedajúci jej zhoršenému zdravotnému stavu s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 60 % až v priebehu súdneho konania. Navrhovateľka žiadala len náhradu trov konania, spojených s jej účasťou na pojednávaní pred krajským súdom 6. novembra 2012. Ako náhradu trov konania požadovala len nevyhnutné náklady, ktoré, vynaložila za cestovné na pojednávanie, ktoré jej súd prvého stupňa priznal v súlade so zákonom, lebo bez podania návrhu na súd by sa svojho oprávneného nároku nemusela domôcť. Navyše súd musel zohľadniť skutočnosť, že odporkyňa priznala navrhovateľke invalidný dôchodok v správnej výške až zmenovým rozhodnutím v priebehu konania na súde.

Navrhovateľka žiadala o priznanie náhrady trov konania na pojednávaní, konanom 6. novembra 2012, ktorá spočívala v náhrade cestovného autobusom z Kišoviec do Popradu vo výške 0,70 €, za jednu cestu, ďalej v náhrade cestovného autobusom za jednu cestu z Popradu do Prešova vo výške 4,40 €, spolu teda za jednu cestu žiadala 5,10 € a rovnakú náhradu žiadala aj za cestu späť, teda celkom žiadala 10,20 €, ktorú sumu jej aj prvostupňový súd vo svojom rozsudku zo 6. novembra 2012, č. k. 3Sd/66/2012-17, oprávnene priznal.

Z uvedených dôvodov odvolací Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 6. novembra 2012, č. k. 3Sd/66/2012-17, v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania v zmysle § 219 OSP, ako správny potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, lebo navrhovateľka ich náhradu nežiadala a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.